

Den Země

Mgr. Nikola Alžběta Pecková

Na kdy jindy naplánovat Den Země než na 22. duben. Jeho tradice sahá totiž až do roku 1969, kdy byl slaven poprvé v San Franciscu zejména zásluhou Johna McConella, jak nám zjistili Petr s Michalem, oba toho času se sádrou na pravé ruce (tudíž vyřazení z výtvarných činností). Hned ráno vstoupily děti společně do velkého tématu Voda. Prvním impulzem byla Modlitba za vodu v podání Hradišťanu, kterou pak děti společnými silami nakreslily, její rozčuchané i rozpuštěné vlasy, každý svůj kousek, a když se tyto kousky spojily dohromady, vznikla z nich mohutná rozvlákněná řeka. Vodu jsme následně pozorovali v jejích různých podobách, od tenoučkého potůčku, jehož pramen jsme objevili v lesních mokřadech, přes rybníček plný kvákajících žab, jejich pulců a vajíček, až po labský proud, k němuž není radno se přibližovat příliš, chce-li se člověk vrátit se suchou nohou. Po návratu do školy nám ještě pan Čapek skrze svou Vodnickou pohádku poradil s tím, jak k nám může voda hovořit, jak zvoní, cinká, ševelí a šeptá, zurčí a bublá, šplouná, šumí, hučí, ropotá, úpí a kvílí, burácí, řve, ječí a hřímá, sténá a vzdychá a směje se, hraje jako na stříbrnou harfu, klokotá jako balalajka, zpívá jako varhany a duje jako lesní roh... A děti samy musely přijít na to, jaká voda takto může hovořit, vybavil se jim oceán, moře, jezero, jezírko, rybník, rybníček, kaluž, tůň, tůňka, řeka, říčka, potok, potůček, vodopád, studánka i déšť. Studánkami jsme pokračovali i po obědě, přečetli jsme si o nich čtyři různé básničky, objevili magické spojení země a nebe, jež se ve studánce zrcadlí, i spojení člověka s vodou a celým tvorstvem, když člověk propůjčí studánce svůj obraz. Nakonec si děti podle vlastní fantazie namalovaly svou studánku za zvuku jedné z nejkrásnějších skladeb pro dětský sbor, totiž Otvírání studánek Bohuslava Martinů. A zazpívali jsme si i my, abychom poděkovali nejen za vodu, ale i za celou zemi.

*Chválím tě, Země má,
tvůj žár i mráz,
tvá tráva zelená
dál vábí nás.
Máš závoj z oblaků
bílých jak sníh.
Hvězdo má, bárko zázraků
na nebesích.*

*Ať před mou planetou
hvězdný prach zametou.*

*Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
prosím svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.*